

Sygn. akt II Cz 429/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

Sędziowie: SSO Barbara Mokras – spr.

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. C.

przeciwko (...) z siedzibą w (...)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w O. z dnia 6 marca 2014 r., VI C 312/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w O. odrzucił apelację powoda E. C. z powodu zaskarżenia orzeczenia nieistniejącego.

W uzasadnieniu wskazano, że powód zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w O. z dnia 23 grudnia 2013 r., wydany w sprawie o sygn. akt VI C 312/13, podczas gdy w sprawie wyrok zapadł w dniu 30 grudnia 2013 r.

Od powyższego postanowienia powód E. C. wniósł zażalenie wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 370 k.p.c. oraz art. 5 k.p.c. poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że apelacja powoda jest niedopuszczalna. W uzasadnieniu podano, że powód w rzeczywistości zaskarżył wyrok z dnia 30 grudnia 2013 r. Wskazanie przez niego daty 23 grudnia 2013 r. nastąpiło na skutek błędu, który był niezawiniony. Jego podłożem było odroczenie publikacji orzeczenia, o którym powód nie miał wiedzy. W ocenie skarżącego, Sąd winien zatem wskazać powodowi w wezwaniu do podania orzeczenia, że datą wydania wyroku jest 30, a nie 23 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew stanowisku skarżącego, Sąd I instancji zasadnie odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w O. z dnia 23 grudnia 2013 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VI C 312/13, jako nieistniejącego. Apelacja od orzeczenia nieistniejącego jest bowiem niedopuszczalna, ponieważ, zgodnie z art. 367 § 1 k.p.c., apelacja przysługuje od orzeczenia wydanego, a więc istniejącego (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29.09.2004 r., II CZ 102/04, LEX nr 589968). Niedopuszczalność apelacji stanowi podstawę do jej odrzucenia na podstawie art. 370 k.p.c.

Powyższej oceny nie zmienia okoliczność, że w niniejszej sprawie został wydany wyrok z datą 30 grudnia 2013 r. Nie zmienia to bowiem faktu, że zaskarżone przez powoda orzeczenie z dnia 23 grudnia 2013 r. w rzeczywistości nie istnieje.

Nie można uznać przy tym za trafne stanowisko powoda, że na Sądzie a quo ciążyła, z mocy art. 5 k.p.c., nakładającego na sąd obowiązek pouczenia stron działających bez fachowego pełnomocnika niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych, powinność wskazania powodowi poprawnej daty zaskarżonego orzeczenia. W ocenie Sądu Okręgowego tego rodzaju pouczenie nie mieści się w dyspozycji art. 5 k.p.c., albowiem stanowiące jego przedmiot pouczenie dotyczy celowości i sposobu podjęcia określonego rodzaju czynności procesowych, a nie ich treści. Wskazywanie powodowi daty zapadłego w sprawie orzeczenia stanowiłoby zatem niedopuszczalne sugerowanie orzeczenia, które winno być zaskarżone.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że Sąd I instancji zasadnie odrzucił apelację powoda na podstawie art. 370 k.p.c. Podnoszone przez skarżącego okoliczności dotyczące braku winy w błędnym podaniu daty zaskarżonego orzeczenia mogą stanowić co najwyżej podstawę do przywrócenia terminu do wniesienia apelacji na podstawie art. 168 i nast. k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, należało - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. - orzec jak w sentencji.